

ding af afgiftspligtigt affald og andre brændsler samt fremstiller el og varme til levering af værk i kombination.

Fordeling af brændsler mellem el og varme:

Der gælder eksempelvis følgende:	
El, E	33,6 GJ
Varme, V	50 GJ
Affald, B	10 GJ
Kul	90 GJ

De 10 GJ affald fordeles mellem varme og el:

Affald	10 GJ
El	3,36 GJ
Varme	5,0 GJ

Værket deler kraftvarmefordelen og afgiftsgrundlaget efter den særlige varmeaftale, der gælder for værket:

$$\text{Energi til varme} = \frac{1}{2} \times B - \frac{1}{2} \times E/0,42 + \frac{1}{2} \times V/0,85 = \frac{1}{2} \times 10 - \frac{1}{2} \times 3,36/0,42 + \frac{1}{2} \times 5/0,85 = 3,941 \text{ GJ.}$$

$$\text{Tillægsafgift: } 3,941 \text{ GJ} \times 33,125 \text{ kr./GJ} = 130,55 \text{ kr.}$$

De 90 GJ kul fordeles og beregnes på sædvanlig vis.

Eksempel B

Affaldsforbrændingsanlægget er ikke et centralt el- kvoteomfattet værk. Det opgør ikke den faktiske brændværdi i det indfyrede affald. Det fyrer alene med afgiftspligtigt affald og fremstiller el og varme i kombination. Der er ikke installeret røggaskondensatorer. Der gælder f.eks. følgende:

Fremstillet af elektricitet, E	20 GJ
Fremstillet varme, inkl. bortkøling, V	65 GJ
I alt el og varme	85 GJ

Afgiftsgrundlaget hvoraf der skal betales tillægsafgift, er som udgangspunkt affaldets samlede brændselsenergimængde B. Da den ikke opgøres, beregnes den som udgangspunkt som:

$$B = (E+V)/0,85$$

I eksemplet er det beregnede B således 100 GJ.

Det er dog således, at der ikke skal beregnes afgift af den del af brændslet, der vedrører elproduktion. Fremstilles kraftvarme kan man ikke fysisk bestemme, hvor stor en del af brændslet, der vedrører elproduktion. Der er imidlertid fastsat nogle fordelingsregler. Virksomhederne kan vælge mellem to forskellige regler.

Efter »125 pct.-reglen« er afgiftsgrundlaget varme-fremstillingen /1,25 altså i eksemplet $65/1,25 = 52 \text{ GJ}$.

Der er dog en begrænsning, idet der højst kan opnås fritagelse for elproduktionen/0,35, altså i eksemplet 57,14 GJ. Det giver et grundlag på 42,86 GJ.

Det er således de 52 GJ, der er grundlaget. Der skal da betales $52 \text{ GJ} \times 33,125 \text{ kr./GJ} = 1.722,5 \text{ kr.}$ Det er i praksis det samme som $65 \text{ GJ} \times 26,5 \text{ kr./GJ} = 1.722,5 \text{ kr.}$

Efter »65 pct.-reglen« er afgiftsgrundlaget brændselsenergien 100 fratrukket elproduktionen/0,65, altså i eksemplet $100 \text{ GJ} - 20 \text{ GJ}/0,65 = 69,23 \text{ GJ}$. Det vil give en afgift på 2.293,27 kr.

Fyres alene med affald vil elproduktionen i praksis ikke blive så stor, at »65 pct.-reglen« bliver fordelagtig. Virksomheden vil således bruge »125 pct.-reglen«.

Tillægsafgiften er således ovennævnte 1.722,5 kr.

Eksempel C

Affaldsforbrændingsanlægget er ikke et centralt el- kvoteomfattet værk. Det opgør ikke den faktiske brændværdi i det indfyrede affald. Det fyrer med en blanding af afgiftspligtigt affald og andre brændsler samt fremstiller el og varme i kombination. Der er ikke installeret røggaskondensatorer. Der gælder f.eks. følgende:

Varmeproduktion, inkl. bortkøling	100 GJ
Elproduktion	70 GJ
Gasforbrug	50 GJ
Affaldsforbrug	antal GJ
	beregnes

Først beregnes, hvor meget varme og el, der kommer fra gassen.

Det er ved en virkningsgrad på 0,9 for gas = 45 GJ el og varme. Måtte der have været brugt olie i stedet forudsættes de 50 GJ brændsel at blive til 42,5 GJ ($50 \times 0,85$). For andre brændsler er udgangspunktet en virkningsgrad på 80 pct. Da den samlede afgiftsbelastning på affald bliver nogenlunde den samme som for fossilt brændsel pr. GJ, kan man sandsynligvis uden den store konsekvens for den samlede afgiftsberegning tillade, at man bruger samme totalvirkningsgrad for alle brændsler. Det foreslås derfor, at man bruger samme virkningsgrad som den gennemgående for affald, altså 85 pct.

I taleksemplet vil der da ved fremstilling af 170 GJ el og varme være forudsat brugt 200 GJ brændsel. Da der har været brugt 50 GJ gas, må 150 GJ være affaldsforbruget.

Forholdet mellem el og varmeproduktionen sættes til det samme for gas og for affald.